

pakeisto Reglamentu Nr. 2217/2004, 5 straipsnio k punkte, turi būti aiškinama taip, kad kai gamintojui per atitinkamą dvylikos mėnesių laikotarpį perduodamas referencinis kiekis, kuriuo jau pasinaudojo ankstesnis jo savininkas per tą patį laikotarpį, ši formuluo­ tė neapima, kiek tai susiję su perėmėju, perduoto referencinio kiekio dalies, pagal kurią perdavėjas jau pristatė neapmokestintą pieną.

(¹) OL C 220, 2009 9 12.

2011 m. gegužės 12 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Vilniaus miesto 1 apylinkės teismo (Lietuvos Respublika) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn prieš Vilniaus miesto savivaldybės administraciją, Lietuvos Respublikos teisingumo ministeriją, Valstybinę lietuvių kalbos komisiją, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrių

(Byla C-391/09) (¹)

(Sąjungos pilietybė — Laisvė judėti ir apsigyventi valstybėse narėse — Nediskriminavimo pilietybės pagrindų principas — SESV 18 ir 21 straipsniai — Vienodo požiūrio į asmenis, nepaisant jų rasės arba etninės kilmės, principas — Direktyva 2000/43/EB — Nacionalinės teisės aktai, kuriuose įtvirtinta pareiga fizinių asmenų vardus ir pavardes civilinės būklės aktų įrašuose rašyti laikantis valstybinės kalbos rašybos taisyklių)

(2011/C 194/04)

Proceso kalba: lietuvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas

Šalys pagrindinėje byloje

Įeškovai: Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn

Atsakovai: Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — EB 12 straipsnio pirmos pastraipos, EB 18 straipsnio 1 dalies ir 2000 m. birželio 29 d. Tarybos direktyvos 2000/43/EB, įgyvendinančios vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba

etninės priklausomybės (OL L 180, p. 22; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 20 sk., 1 t., p. 23), 2 straipsnio 2 dalies b punkto išaiškinimas — Nacionalinės teisės aktai, įpareigojantys valstybės išduodamuose civilinės būklės aktuose kitos tautybės ar pilietybės asmenų pavardes ir vardus transkribuoti tos valstybės valstybinės kalbos rašmenimis.

Rezoliucinė dalis

1. Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos asmens vardai ir pavardės tos valstybės civilinės būklės aktų įrašuose gali būti rašomi tik laikantis valstybinės kalbos rašybos taisyklių, yra susiję su situacija, kuri nepatenka į 2000 m. birželio 29 d. Tarybos direktyvos 2000/43/EB, įgyvendinančios vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba etninės priklausomybės, taikymo sritį.

2. SESV 21 straipsnis turi būti aiškinamas taip:

— juo nedraudžiama kompetentingoms valstybės narės valdžios institucijoms taikant nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos asmens vardai ir pavardės tos valstybės civilinės būklės aktų įrašuose gali būti rašomi tik laikantis valstybinės kalbos rašybos taisyklių, atsisakyti pakeisti gimimo ir santuokos liudijimuose vieno iš savo piliečių vardą ir pavardę pagal kitos valstybės narės rašybos taisyklės,

— juo nedraudžiama kompetentingoms valstybės narės valdžios institucijoms tokiomis, kaip antai pagrindinės bylos, aplinkybėmis, taikant tokius nacionalinės teisės aktus, atsisakyti pakeisti bendrą Sąjungos piliečių sutuoktinių pavardę, kuri įrašyta vieno iš šių piliečių kilmės valstybės narės išduotuose civilinės būklės aktų liudijimuose, laikantis tos valstybės rašybos taisyklių su sąlyga, jei atsisakymas šioms Sąjungos piliečiams nesukelia rimtų administracinių, profesinių ir asmeninių nepatogumų, o tai turi nustatyti teismas, pateikęs prašymą priimti prejudicinį sprendimą. Jei atsisakymas sukelia tokių nepatogumų, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat turi patikrinti, ar toks atsisakymas yra būtinas siekiant apsaugoti nacionalinės teisės aktais ginamus interesus ir yra proporcingas teisėtai siekiamam tikslui,

— juo nedraudžiama valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms tokiomis, kaip antai pagrindinės bylos, aplinkybėmis, taikant tokius nacionalinės teisės aktus, atsisakyti pakeisti Sąjungos piliečio, turinčio kitos valstybės narės pilietybę, santuokos liudijimą taip, kad jo vardai liudijime būtų užrašyti su diakritiniais ženklais, kurie naudojami jo kilmės valstybės narės išduotuose civilinės būklės aktų liudijimuose, ir laikantis tos valstybės narės valstybinės kalbos rašybos taisyklių.

(¹) OL C 312, 2009 12 19.